

(١١) فكدت ، ولم أملك اليها صباية ،

أهيم ، وفاض الدمع منى على نحري(١)

- 6) Ich wollte und konnt es nicht, den Orang hemmen gegen sie,
im Raush floss die Träne auf meine Halswirbelbeine.

(١٢) فيا ليت شعري هل أبيتن ليلة

كليلتنا ، حتى نرى ساطع الفجر؟(٢)

- 7) O wüsst ich, ob eine Nacht ich zubringen werde noch,
Wie dort unsere Nacht bis zu des frührotes Scheine,

(١٣) تجود علينا بالحديث ، وتارة

تجود علينا بالرضاب من الشجر(٣)

- 8) Wo ich des Gespraches Füll ihr Spendet, und Wiederum
Sie mir spendet ihres Mundes Fülle, die reine.

(١٤) فليت الهى قد قضى ذاك مرة ،

فيعلم ربي عند ذلك ما شكري(٤)

- 9) O wollte mein Gott, dass er einmal das verhängte mir!
Mein Herr sollte sehn, wie ich ihm dankte das Eine!

(١٥) ولو سألت منى حياتي بذلتها ،

وجدت بها ، ان كان ذلك من أمرى(٥)

- 10) Und wenn sie mir fordert ab mein Leben, ich gäb es ihr
Und opfert es ihr, wofern es wäre meine.

وترجمة ريكرت للبان (فى البيت الخامس لديه) بقوله Balsamstaude

(١) هو البيت الخامس والعشرون - ط - بيروت .

(٢) هو البيت السادس والعشرون - ط - بيروت .

(٣) هو البيت السابع والعشرون - ط - بيروت .

(٤) البيت الثامن والعشرون - ط - بيروت .

(٥) البيت التاسع والعشرون - ط - بيروت .